

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaellen van vier tot vier maanden.

Voor de stad. . . fr. 1-50

Voor den buiten. . . 1-75

Voor 't vreemde. . . 2-25

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 10 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hogenaemde artikels ten langsten Donderdag noon vrachtyr toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Zeererwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvoijen met een * getekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55*

Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Mechelen, Antwerpen. . . 5-00 8-55** 11-50 2-20 5-40** Mechel.

Lier. 5-00 2-20

Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00

Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-50 5-00

Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-15 langs Doornik, 5-00

Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-10 4-55* 7-05

Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-15 4-40 7-10

Douai, Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-15** 4-40

Kales. 6-00* 9-20 7-10**

Bergen, Quievrain. 7-00 1-15 langs Doornik, 5-00

Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-15 langs Doornik, 5-00

Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5-40** Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-55 11-50 2-20

Keulen, Aken. 8-55* 11-50 Aken 7-40*

Gladb., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45

Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-10 9-00* 10-20 2-50** 4-20 7**

Van Antwerpen naer Gent. 5-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7**

BERIGT.

De lezers van het *Werkverbond*, die zondag laestleden, hun blad niet te huis hebben gekregen, zyn gebieden van het ons niet ten kwade te duiden. Het was de eerste maal dat de drager, de ronde maakte. Kan men hem een klein seite van onoplettendheid opleggen, de lezer zal zoo goed zyn, van het hem te willen verschoonen. — Een maal is geen gewoonte.

GENT, ZATERDAG 23 JUNY 1860

De Werkloos.

Zoo als het op heden met de mindere standen is gelegen, is het maer al te waer dat de loon des arbeids eene vuige koopwaar is, die daelt en ryst met de vraag na werklieden. Wy verstaen zeer gemakkelijk dat eene zekere waarde in zuiling door eene gelykmatige waarde betaelt wordt, en dat deze zich regelt op de hoeveelheid, die er in den verkoop der gene is aangeboden; doch, zich in de noodzakelykheid bevinden van een zoodanig grondbeginsel aen den mensch te moeten toepassen, die naer mate dat die dagloon goedkoop is, zich van levensbehoefte moet ontdoen, is gedrogtelyk, en het misbruik dat het natuerlyk achter zich moet slepen, rampzalig!

De meester die veel kans heeft langs den eenen kant om dien loon te weigeren en langs den anderen, om voor eene aengenomene daghuur den arbeid lastiger en zwaarder te maken, zal er van genieten als het maer mogelyk is; en de werker die zich by ondervinding zoo lang en altyd gespeelt ziet, zal van zynen kant, als er kans is, er zich niet aen gelegen laten, den meester de schaersheid der arms te doen gevoelen: De toestand dus van den werker tot den meester, en zoo heen en weer, is niet min als lastig, moeiljk en onregtveerdig voor beide.

wy hebben de aanspraak niet, 't schil veel, van dit gewigtig vraagstuk optelossen; ons oogwit is slechts van ingelicht, onderwezen te worden; doch het komt ons voor dat dit stelsel, van ruiling als het den dagloon betreft aen eene betere toepassing zou konnen onderworpen worden. De ontvoogding der werkerstanden moet in de toekomst andere bronnen aen den algemeenen welvaert openen. De toestand van den meester tot den werker is heden te diep verschillend, om met het stelsel der staethuishoudkunde te dweepen. Alleenlyk zal het regtveerdig worde, als de arms al de vrucht van hunnen arbeid, zelve, zullen genieten en dat geen enkele persoon zich niet meer zal vetten met de schatting geligt op het vroeten van duizend arbeidslieden. Kan men dit niet verwezentlyken, waer moet men naer toe? het spreekwoord zegt het: *Hoe verder de weg hoe moeër de man.*

En hoe zal men anders dit stelsel over een brengen met de vooruitgang en de beschaving? als het onmagtig is om den algemeenen welvaert gaende te maken, is het natuerlyk slecht en onbestaenbaer met den voortgang.

Wanneer, en by welke omstandigheden, zullen er altyd arms te veel zyn? Ongetwyfeld toen, als de ontvoogding der volken de zucht na krygsroem en overwinning zal vernietigd hebben, en dat de openbare rampen, ziekten en besmettingen, en landverhuizingen

in evenredigheid zullen verminderen. En zullen er altyd niet te weinig arms zyn, in eenen tegenovergestelden zin: Achter stroomen bloeds, en besmettingen en sterften, die er, het natuerlyk gevolg van zyn. Dus het uitwisschen der oorlogs tooneelen, waer aen het kind uit het volk voor al, het offer van zyn leven brengt, en de verbetering der openbare gezondheid stelselen, die de besmettingen en sterften aenmerkelyk zullen verminderen, zouden, by de hedendagsche toepassing van het grondbeginsel der staethuishoudkunde, voor den werker niets anders als eene voorspelling zyn, van meer en meer armoede: De beschaving, de kalnte en de vrede voor hem, ware dus veel schrikkeljker als oorlog, pest en duren tyd; en beter ware alle dertig jaren Europa van onder tot boven te keeren als het oogenblik aftewachten, van hen die wezentlyk het volk uitmaken verslaeft te zien, aen een stelsel, dat slechts één gelukkigen op duizend ongelukkigen kan maken.

Wy twyfelden dus dat de staethuishoudkunde, gelyk men er zich heden in de Nyverheid van bedient, bestaenbaer is met den voortgang der beschaving, die eene erbarmlyke bespotting zou wezen, indien zy de welvaert voor allen niet beoogde, en alleen tot een wapen zou dienen voor de genen die bezitten, ten einde den werker eene altyd durende en slavelyke voogdy op te leggen.

Wy zyn werklieden, noch trotsch, noch verwaend, wy uiten vrymoedig het gene wy over dit groote vraagpunt denken. Onzen eenigen wensch is van overtuigd te worden en van mannen, die met meer juistheid en meer grond, de nieuwe begrippen ontleden kunnen, de verzekering te ontvangen, dat het gene, wy voor een misbruik aanzien der staethuishoudkunde, de welvaert voor gansch het volk kan verwezentlyke en eenen bestendigen staet van zaken opleveren.

Landbouw.

Het landbouw-onderwys, is nu weer aen het order van den dag. Gelyk het gebeurd, by het onderzoek van al andere belangryke vraagstukken, de Mannen van scientie en theorien laten zich uit, aen wie het meest en het best, om de zaak in de war te brengen. Gissingen, bewysredenen, twist en welweteryen; stroomen van woorden, ontwerpen en voorstellen; gedachten die splek splinter nieuw uit 'het kabinet der pennewenders komen, loopen over 'elkander, gaen heen en weer, doorworstelen en doorkruisen zich, om de spreuk te verregtveerdigen, die zegt: Uit den schok der gedachten komt het licht.

Het is waer, altyd zegt het spreekwoord de waerheid niet. By de diskutien over het gouden geld, hebben deskundigen volumen volgeschreven zonder dat het licht voor den belanghebben de Burger is geworden; want heden dat de pennestryd over dit vraagpunt ten einde is, weten zy niets meer als te voren. — Zal het voor den landbouw eene betere uitkomst hebben.

Al het gene hier aengaende alreeds is uitgebragt, is weinig verzekerd. Men vreesd vol op, dat dit onderwys, zoo als het door het bestuur verstaen wordt, geen ander voordeel zal opleveren, als het kaseren van eenige personen, die in de party twisten, om prys hebben geschoten of tot al andere soort

van aenhangers, toehooren 't zy neefs- of vriendschapshalve. Niet zonder reden er zullen schoone baentjens aen den klautermast hangen, wie zou er niet naer toe klemmen.

Zon de schryver van den Akkerbouw, die alreeds in het landbouw wezen zulke merkwedige plaets, heeft weten in te winnen, niet tot de klemmers behooren 2. Hy die van nu af, zoo veel wonderen heeft aen het licht gebracht, en die, als hy aen de landbouwers tot hier toe, niet heeft kunnen wysmaken dat de kiekens hooi eten, hun ook niet gezegd heeft dat zy geen, eten, hy heeft volgens ons, en niemand meer dan hy, het regt om mede te klauteren.

Naeral de landbouwer, in zyn eenvoudig pratiesch leven op het veld luistert zeer weinig naer al het gene die klautermanen vertellen. Het schil veel, dat hy den weg inslae door den akkerbouw hem aangewezen. De middelen omden grond te koesteren en te troetelen en hem gehoorzaam te maken aen de eischen, hem door den Landbouwer opgeleid, zyn aen de bron der ondervinding geput, waer aen de schryver van den akkerbouw, en veel andere theoristen met hem, zoo ver aen ten achter zyn gebleven.

Men wilt onderwezen worden; doch, zeggen die brave landlieden, moeten de meesters van dit landbouw-onderwys den schryver van den akkerbouw evenaren, dan blyven wy veel liever op het veld, waer dat wy alle dagen een verstandig onderwys genieten, in den zelfden tyd, dat wy er stoffelyk aen profiteren. Wy hebben te weinig oogenblikken vry, om die, in een onderwys te verliezen, waeraen wy slechts de overtuiging kunnen bekomen, dat de onderwyzer nog zeer veel aen den *abcedaire*, van den grond te leeren heeft: **AL SMEDEN, WORDT MEN SMID, AL DOENDE LEERT MEN.**

Gelyk al andere eenvoudige lieden, de landbouwer, vreesd sterk, dat het inrigten van dit onderwys, het voordeel zal opleveren, dat men er te regt van verwachten moet. Te dikwils onderwezen, dat alle ontwerpen van dien aerd, zeer nauw aen financieele berekeningen vast zyn, en de budjetten vergrooten, zonder voordeel voor het algemeen, is het hem onmogelyk van in de handen te plakken, en vyat de mannen te roepen die het kloksen saem spinnen.

Wilt men een nuttig onderwys inrigten voor land- en akkerbouw, men sla eenen anderen weg in. De Theorissche stelsels tegen de grillen van den grond onmagtig zynde, dat men pratiesche bevoegdheden werkstellig make, die op ondervindingen gegrond, het welslagen dezer instelling niet twyfelachtig maken, in den zelfden tyd dat zy aen het bestuur het verwyd zouden sparen, van met de penningen der kontribubelen eener zwerm van nuttelooze fleskens te onderhouden, die zeer wel kunnen geschikt zyn, voor het hanteren van kofy huizen, maer zeer weinig zouden by brengen, om de molen te vangen.

Wy verwachten ons van den buiten, op eenige inlichtingen, nopens deze zaak. Van nu af gelooven wy, dat er een woordeken verder, zal moeten gelost worden. Wy hebben het in on manifest gezegd: Wy voeren den oorlog tegen misbruik en willekeur, zonder inzien van partyen. Dus wy zullen welligt de kans hebben van er op terug te keeren.

Over de Werk-Bocken.

By een vorig nummer hebben wy doen zien in hoe verre de Werkersbond zich moogt uitlaten aen gerustheid en vertrouwen jegens de vereenigde katoen-nyversers, die van

ervormingen spreken, aengaende de Werkboeken, en niet van noodte achten de openbare denkwijze met den inhoud der zelve bekend te maken.

De matregel, zoo onmedoogend door sommige Meesters nagegaan, van de werkboekjes, met volle letteren, te dagteekenen, en den vader van familie, met handen en voeten saemgebonden aan het welbehagen der versteende harten overteleveren, heeft voor den werker, zeer ongelukkige gevolgen achter zich gesleept.

De onpartijdige lezer die niet aan den riem of aan de lippen hangt, van hier of daar een nyveraer, kan het niet regtveerdig vinden, dat een werkman, die zyn werk verlaet, uit oorzaak dat men hem zynen verdienden loon zoekt te verminderen, en aldus tusschen beide de gesloten overeenkomst wil verbreken, waer voor hy met zynen arbeid heeft in gestemd, hy kan het niet regtveerdig vinden, dat de meester hem dwinge, op straat te loopen, om ten laatste, als hem alles ontbreekt aan levensbehoeften, hem de konditien op zyne dagloon te doen aannemen, lyk hy het goed denkt? Is dit geen schreeuwend misbruik maken van den toestand waer in den arbeider tegen over den Meester geplaatst is?

Men zou ons kunnen van kwaedwilligheid en partygeest betigten, indien wy gansch de nyverheid verantwoordelijk maekten der verhardheid, waarmede eenigen onder, hen den ongeluks matregel hebben toegepast. Wy willen vooral regtveerdig zyn en de zaken niet overdryven. Eenige der Nyveraers — 'tzy uit een gevoel van menscheit 'tzy uit een oogpunt van zelf belang, hebben de toepassing der maatregelen niet zeer streng opgenomen; doch anderen, en vooral die genen die men hy iederen stap op het bureel der werkregters ziet verschynen, hebben er zoodanig medegedweept, dat men het eene lering moogt noemen, die zich aan het harte vast greep.

Wy willen hier slechts een enkel geval aen stippen dat in de laatste dagen van April dits. zeer onlangs, heeft plaats genomen, in eene dier nyverheids gestichten waer de meester in den ommeegang met zyne werklieden, nog snoer nog zin aen een wil brengen.

Eene werkster, die sints lang, in dit gesticht, eene machien of mekanië, met naem «rota-frotteur» geleidde, door eene onpasselykheid getroffen, had het bed moeten houden, en werd derhalve door eene andere in hare bezigheid vervangen. Eenige dagen later hersteld zynde, was zy tot den arbeid terug gekomen; doch niets meer van pas konnende verrigten, 't gene zeer pynelyk is, men moet in den toestand geplaatst zyn om het te kunnen gevoelen — vraegt, aen den heer van het werkhuis, haer afschrift op haer werkboekje. Mynheer vond er niets tegen. Zy zou dan des namiddags om haer geld en haer livret komen. 't is goed, maar M. is niet sprekelyk. Zy keert terug; nu weet zy het, noch boek noch geld. Zy moet hare veertien dagen uitdoen. Men doet haer den maendag komen, zy kan niet binnen. 't is dyndag, mynheer is uit stad. Zoo, er zyn vyf dagen verloopen en noch boek noch geld. Haer zy kan niet blyven op straat loopen, zou er dan geen regt zyn? Die onnoozele menschen denken zoo aardig — Zy zal haer den raad der werkregters gaen. De heeren regters verstaen dat de vrouw 31 3/4 uren gewerkt heeft a 9 centimen per uur, zynde 4-65 centimen, en dat de meester haer sints eene gehele week op straat houd loopen, dat ook op de som van 6-68 centimen uitloopt: 11-33 fr. te samen. Doch de heeren regters moeten voor eerst de meester zelf spreken. Des anderen daags komen zy er beide, meester en werkster, — dat is te zeggen de meester van binnen, de werkster van buiten. «Wat mag men daer nu vertellen, vraegt de sukkelaers, zich af. Wel, al wat eenvoudig is «Wat is er gaende met die vrouw?» vraegt de regter aen den heer. «— Het zal misschien een weinig hernemen» antwoord deze; «er is nog al vraag na locht goed» — En wat schikt gy met haer te doen? vraegt de regter hem weder. — Ik heb nog al eenige stuks in 't magazyn, en als de pryzen zoo wat verdraegzaam zyn laet ik ze maer vliegen — ha! ha! wy weten genoeg — Zoo ik ben haestig, maekt het wel! tot later — een handgreep — adieu! bon jour! Nu eens komt de vrouw binnen — Wyke, er is niets aen te doen; mynheer zal u het werkboekje afgeven; doch hy zal de 4-65 houden om de schade die gy hem veroorzaekt hebt.

Zie daer zou keizer Lowie zeggen, kan men meer regtzinnig, meer wettig en meer eerlyk handelen. De sloore loopt acht dagen op straat, en mynheer houdt het, met den arbeid verdiende geld, voor schade en intrest. 't is onwettig dat is zeker, maar wat kunnen wy er tegen, als het de meester zoo wilt — wyke er is niets aen te doen.

Niet te min, Themis heeft gesproken, de meester zal haren boek geven, en boven het verlies der 4-65, zal hy op dit boek het afschrift in volle letteren dagteekenen, « Zy moet nog wat loopen, zegt hy — 'k geloof, het wel zyne ziel zwemt, als hy eenen buik hoort grollen!

Men begrypt de kwaedaerdigheid die er inligt, en het

mistrouwen dat er van wege de werker, jegens de meester, hier over moet heerschen; niet zonder redenen: Als het afschrift, op de gewoonelyke wyze er is in aengeteekend, de heer van het gesticht waer de werker zyn arms gaet aanbieden, ziet niet verder om, het Werkboekje is zyne weegschael; doch, wanner de dagteekening in volle letteren is neergezet, het gene wil zeggen dat er iets gaende is op de rekening van den drager, dan gaet hy om onderzoek by hem, die volgens wet en reden zou moeten bestraft worden; ten eerste: om dat hy verhindert dat de werkman aen het werk gerake, en ten tweede: om dat hy het geld achter houdt, dat deze zoo duer aen den arbeid verdient heeft. — En wat zegt dit onderzoek dan? Al wat gy wilt, als men maer den werker of de werkster op straat kan houden.

Zyn zulke feiten niet schreeuwend genoeg om van wege het bestuur de aandacht op zich te trekken, en als er hervormingen aen het werklivret te brengen zyn, ten minsten, voor het afschrift, eene enkele formul aen te nemen, in het vlaemsch voor de vlamming; fransch voor de walen onze broeders.

BELGIE.

Welke zyn de gebeurtenissen waervan Europa zwanger is? Wie kent ze? Wanneer zullen zy komen? Wie kan ze verbidden? Dit is de sombere vraag die men zich geheimelyk doet; of de gewaerwordingen die zich, by een ieder in dien vorm doen gevoelen.

De sluwheid en de logen der keizerlyke staetkunde, die den akkeligen toestand waerin wy verkeer, heeft weten voortbreiden, hebben geen standpunt meer, waer zy kunnen stil blyven. Zy moeten voort, altyd voort, tot dat zy door de omstandigheden zelve overrompelt worden; maer wanneer? De tyd alleen heeft dit groot geheim in zynen sluier verborgen.

Althans ziet men vrees en mistrouwen voor de toekomst. Noord en zuid staen dreigend over elkander en schynen den oogenblik af te wachten om zich onderling op het lyf te vallen. Wapenen! is de schreeuw van alle staten. Engeland maekt ongelooftelyke toebereidselen tot den stryd. Geheel Duitschland wapent, Rusland wapent, Spaenje wapent; overal schynt men een oogenblik van verrassing voor te komen, en eenieder houdt zich bereid om met den bloedigen arend des anderen daags aen zyn hoofdkus niet te ontwaken.

In deze diepe verwarring, hangt eenen onmetelyke gees over het volk. Het brutale geweld, de drukking, de wilkeur, het onrecht tegen het regt sleept den sabel en voorzegt stroomen bloeds. De vryheid is vertreden en de gekroonde Misdad, vleesch geworden, dweept nog met de woorden van rust en vrede, en durft van eer en trouw en wetten spreken, terwyl zy, die, in het geheim van het kabinet, bespot, slagtoffer en vertrappt.

In hoeveel akten moet het bloedige drama gespeeld worden, en door welke tafereelen zal het einde zich ontvouwen? Stugard is reeds vergeten, Cherbourg vergeten; het gordyn is er neergevallen en de aenschouwers zyn henen. Baden is nu de vergaderplaats der groote treurspelers van het europeesch theater. Het derde bedrijf heeft veel nieuwsgierigen uitgelokt. Doch schoone dingen duren niet lang; de Imperiale, Royale en Duciale plakkers en kykers zyn niet veel wyzer als van te voren. Don Vargas heeft zich overtroffen in veinzerij. De taal van den keizerlyken *moniteur* is al weer te pas gekomen, en de liefde, rust en vrede met een ieder, heeft over 's keizers lippen gevloeid, lyk het verzilverde water, door eene zuivere en rustige heek.

Intusschen, gaen de geruchten van inpalming en uitbreiding van grenzen stillekens voort. Betaelde zendelingen, toetsen de openbare denkwijze in het vaderland, en poogen by het volk het keizerryk te verregtveerdigen en deszelfs drukking op vryheid van onderzoek en gedachten, als eene enkele vaderlyke zorg op te geven. Belgie, volgens hen, kan geen beter meester hebben, en niets voor hare stoffelyke belangen, kan meer waarde opgeven, als die, van aen de groote fransche familie deel te maken. En wy laten begaen! Wy laten aen die zendeling gelooven dat het ons onverschillig is. Wy zwygen! Zyn wy dan zoo gereed, om onze onafhankelykheid aen den franschen adelaar te verkoopen; onze duerbare vryheid, te ruilen tegen vremden dwang en heerschappy. Zyn wy geene afstammelingen der dappere klauwaerts meer. Zyn wy wyven geworden en der vryheid onwaardig, en zullen wy na vierhonderd jaren tegen vreemde overheersching geworsteld te hebben, om ons zelfs bestaen als volk, ongeschonden te bewaren, zullen wy heden niets anders als tranen vinden om het verlies van het vaderland te beweenen, als wy moed en kracht noodig hebben om het gevaer van ons afte weren. Hoe komt het toch, dat tot nu toe, niet eene verhevene volks manifestatie, heeft doen zien, dat wy het vaderland ongeschonden willen bewaren, en bereid zyn als mannen, waerdig onzer voorvaderen, den heiligen pand te verdedigen tegen wien, onze regten, als volk, zou durven miskennen.

Fabrickwezen.

De werkman is tegenwoordig, met het goed aenleeren van een enkel ambacht, om de grillen van sommige meesters te voldoen, al weinig gevordert: Zoodanig gaet de koopwaer van den arbeid om zeep. Ouders die uwe kinderen een handwerk laet beoefenen, let wel op van er hun niet uitsluitelyk te laten op toelaggen. Gy moet er goed op aandringen dat zy het eene en het andere, al wat van alles, daarby leeren, zoo niet moogt gy verzekert zyn, dat het schuitje waer mede zy over de rivier van het leven moeten varen, al moeilelyk waterdicht zal blyven.

Het is zoo, moeders, de tyd is zoo. Wy moeten het nemen gelyk het komt en ons by allen gevalle, schikken naer de eeuw waer in wy zyn. Ik ben behanger van stiel, dat doet er niets toe 'k kan toppen draeyen en netten breiden en als 't zyn moet het scheers in den baerd steken, wat wilt gy moeders, men moet er wel zien te geraken.

Nogthans, schoon het moet lukken om my nog op iets te verwonderen, en vooral na al de ondervindingen die ik reeds beet heb, had ik ooit of nooit, kunnen uit denken, zoodanig is de klugt nieuw — dat een yzersmeder, by zyn stielken alleen het slecht zou maken, als hy niet een weinig gemeen is met land- en akkerbouw. Moeder, als gy uwen jongen het smeden leert, zie wel wat gy doet: Om eervol in den dienst van eenen katoen-nyveraer, den dagloon van een smeder te verdienen, moet hy ook, op het veld, en in den hof, met de rol kunnen werken; die draeyen, wenden en keeren lyk een yzer in 't vuer. Ik zag het meer dan eens op den buiten: Hovenier en peerdsmid. Dokter en wage-maker, waerom dan niet in Gent. Neen, neen, hy moet de hoveniers rol meester zyn, zonder dat, hy kan niet smeden en van daer tot aen het werkboekje, hoe zeer ook den meester de Smeirkoek overweegt, is slechts een stap.

Het is... een klein historietje, pas geboren: De Smeder, lyk al andere menschen — als men den duivel een mensch mag noemen — is by den Jupiter der katoen-nyverheid precies, lyk eene vlieg in een brauwketel. Draeit hy den hammer, trekt hy den blaesbalg, speelt hy met vuer, hy moet niet te min gehoorzamen zoo als al andere stervelingen, die Mynheer in zynen koker heeft. Als mynheer zegt: Komaen doet my laghen!... Welk een smeder op aerde zou niet beginnen met poetsen te maken?

Een morgen dan dat de Meester niet naer wensch, door Morpheus getroost was geworden, komt hy de smis binnen. Men ziet aen het krullen van zynen neus, dat het zal donderen. De een is aen 't vullen, de andere aen 't draeyen en de smeder aen de blaespyl. — zioef! zioef!... 't is niets, 't is de wind — Wat heb gy te pritsen. Gy; kom mé! zoo sprekt de baes — die niets anders verwacht als eene leentje om het knijsken aen 't hangen — kort zyn is schoon — De Smeder laet de blaespyl schieten en volgd. — Het paerd heeft misschien zyn mondstuk opgeten, men is van niets, niet meer zeker op heden; — doch het schilt veel Mynheer steekt hem de hoveniers rol in de hand: Daer zegt hy gae zoo heen en weder, van hien tot ginder — maer wie stond te kyken? Ben ik dan een boeren knecht vroeg de smeder — hein! wat zegt gy? — Dat ik smeder ben! — Hoe! gy kunt niets anders als smeden en ik zou u moeten betalen simpel om aen den blaesbalg te trekken? Gy kunt my niet dienen en men weet van daer tot het werkboekje. Neen, neen, gy kunt my niet dienen. Ik moet mannen hebben die kunnen smeden en in den hof werken; 't kwaed bruid uitrekken, de rupsen vangen en een handeken toekunnen steken aen het een en het ander; maer niets anders kunnen als smeden! — 't is ongelukkig! — Weet gy het nu. Mannen van den stiel? wilt gy uwen boek niet krygen, leert mesten en kernen, zonder dat vaerwel! met den blaesbalg.

Zyn er hier en daer in het fabrickwezen, grillige toevallen aenteteekenen, die zoo zeer onbloot, aen gezonde reden slechts verdienen dat wy er den gek met houden, en stellen zy de litzinnigheid en kleingeestigheid van somigte bazen, in het daglicht, langs den eenen kant, er doet zich, min zeldzaam, eene andere soort van gevallen op, langs den anderen kant, die op eensklaps van al wat gek en belachelyk is, tot de hevigste gemoedsaandoeningen doet overgaen.

Het hiestorietje van den smeder mag eenen meesterlyken trek zyn van een kop vol vleesch, het zal hier voor tegenhanger eene daed vinden, die aen domme kwaedheid, tegen over al het verheven ridicule van het eerste geval, niets te wenschen laet.

In het zelfde werkhuis, waer men de mekaniëmakers, met de loet en den draegboom, wilt doen spelen, heeft eenen werker zynen boek gekregen, die sints al den tyd dat hy, in dienst is by Mynheer, niet een enkel woord van berisping over zynen arbeid, heeft moeten hooren; zoo wel voor de hoeveelheid van opbrengst als voor de welgemaektheid van het werk. Nogthans de man heeft zynen boek ge-

kregen zonder meer. Eene gebrekelyke vrouw, drie kinderen, eene zieke moeder zyn geene redenen; wy moeten daer over gaen. Vertellen wy de zaak lyk zy is.

De meester die langs hier zoodanig doet lachen, als hy langs daer zoo bitter doet weenen, had, — het is vier vyf of zes weken geleden een order, uitgegeven — niet, schriftelyk, dat is vervelend, maer mondelings — dat men hoegenomen en van dan af het werk in geene groote manden meer moogt inbrengen — misschien is het te schadelijk, wy hebben dat niet te onderzoeken — Nu deze week gebeurt het dat de meester, de weggezondene, met eene groote mand op de schouders te gemoet komt. Men kan denken, wat, aen hevige kwaedheid in zyn binnenste moet omgaen. Een gloeiend yzer op het hart zetten kan geen grooter effekt maken. — Met een weinig gezonde redenen, zou men, den werker gezegd hebben: Pier of Jan hebt gy het order vergeten? — natuerlyk het staet in het reglement niet neergeschreven, dat de kwestie van memorie een gewigtig punt is, als het de mandekens aengaet. — De meester zegt: « ga naer den bureau om uwen boek » 't is genoeg? Mynheer mag ik weten waer om? Is het uit oorzaak van myn werk? — Het is om dat gy aen myn order niet hebt volkomen — mag ik weten Meester...? — Zeker, ik zal niet anders doen als uitleggingen geven: Ga naer den bureau! — Zoo, en mag ik myne veertien dagen niet uit doen. — Dat ken ik niet, wy doen daer van wat wy willen, de raad der werkregters, weet het wel. — Dat is voor my een groot ongeluk mynheer. — wat kan my dat schillen — Ik heb eene gebrekelyke vrouw, drie kinderen en eene zieke moeder. Ik ben alleen voor den onderhoud van gansch de familie. — Dat moet gy maer weten — Hadt gy my over eenige dagen gezegd, dat gy van zin waert, my weg te zenden, ik zou geplaatst zyn geweest — Wacht, werkman, nu zult gy een antwoord gaen krygen — « waerom » zegt de meester » hebt gy my van over eenige dagen niet gezegd, dat gy van daeg uw werk in eene groote mand zoudt gelegd hebben? — Men is by een zoo geweldig logiek... Verpletterd. Zou men ooit kunnen gelooven van welke grillen het lot van een Werkman afhangt? Het is niet voldoende, van zynen pligt te doen, goed werk te maken, vlytig, getrouw en beleef te zyn, men moet nog zien dat men de eene mand niet voor de andere neemt, of men loopt in het ongeluk; tot den bedelzak!

Werkers! hebt toch memorie! wilt gy niet dat de winst in het huishouden ontbreke, lettoch wel op! neemt het eene mandeken voor het andere niet, of gy zult het met gebrek en aarmoede betalen. Zoo is het order van Mynheer. Gy moet daarom niet denken dat hy aen menschenliefde en Goedhartigheid te kort heeft. Ziet van voren op zynen hoed.... Veldadigheid staet er op neer geschreven, en hy verhoopt dat het welhaest ook aen den omslag van zynen paletot zal hangen. Zyt dan gerust? Als hy u op straat zet, pynigt, brutaliseert, dat is het effekt van het vleesch! maer zyne ziel! hy heeft eene zoo schoone ziel, de voorzitter! jammer is het dat zy zoo diep in den buik is versteken! men zou veel schoone dingen zien.

Het Werkverbond.

Op dat men de inzichten en de strekking van het *Werkverbond*, niet verkeerd zou uitleggen, verklaarden wy voor op, dat het uitgeven dezes blads, niet anders voor doel had als de verdediging van het Werk en al het gene met het werk in verband staet. Dat wy ten dien einde geene partyen zouden aenkleven, maer wel het goede nemen van waer het komt, en, dat gene, voor de belangen van den werker slecht zynde, zullen voorby gaen.

Het *Werkverbond* heeft dus een karakter van solidariteit en van daer weggaende kan het in geene persoonelyke zaken treden, van welke natuer ook zy mogen wezen.

Hebben wy nu, van die genen die den werker in staetkundige twisten zoeken te vermengen langs hier en langs daer, eenige vernederingen te lyden, beledigingen en laster te verkroppen, wy zullen, gerust door ons geweten, en voor zoo veel de aenvallen, niet by de bepaling der wetten vathaer zyn, er stil voorby gaen, zonder een enkelen stap uit den weg te stellen die van vrees of zwakheid zou kunnen betigt worden.

Wy begeren dat het vast aangestipt worde: In den stryd van het werk tegen het vereenigde kapitaal, behooren wy niet meer tot ons zelve. Wy hebben nog naem nog betekenis. De gedachten die wy opnemen en mededeelen zyn die der werklieden der vereenigde maatschappijen, en gevolgentlyk moet hy ons alle persoonelyke aenranding niet den minsten weerklink vinden, en onbeantwoord blyven — dat men ons de hardheid dezer uitdrukking verschoonen —

Men heeft ons daer omtrent, met juistheid doen opmerken dat de verdediging der groote zaak, van te leyen door het werk, verloor by alle spitsvinnige uitvalen. Men heeft er ons over berispt, en wy hebben al de gepastheid er van gevoelt en de les weten te waarderen.

Heden verlangen wy niets anders als onderwys en inlichting, op dat wy de regte baen moogten blyven houden, alwaer de zuivere vrucht, ter verheerlyking van het werk te plukken is, en niet door misverstand of onwetendheid van de lyn afdwalen, om met den werker verloren te loopen.

Regterlyke Kronyk.

De eigenaer wiens putwater bedorven is door de inzinking of doorzypeling van eene naburige zeepziedery, heeft regt hier over schade en intresten te vragen, zonder dat het de verweerder toegelaten zy, dat hy regt heeft te doen op zynen eigendom, wat hem belieft. 'T is de verweerder die moet beletten dat het ongezonde water zich verspreide, op den eigendom van zyn gebuer, en niet de gebuer zelve.

Hof van Brussel 5 july 1859.

De wederstand, geboden aen onwettelyke en onwettigkeurlyke akten, is wettig. Byzonderlyk: moet aen zien worden als gebruikt te hebben gemaekt van het regt van wettigen tegenstand, hy, die geen misdryf begaen hebbende tegenstand bied, zelfs met geweldadigheden die bloed hebben gestort, aen agenten der openbare magt welke geweld gebruiken om hem aen te houden.

Hof van Luik 19 april.

De gene die wild opjaegt op zyn land en het wild kwetst op het land van een ander overtreedt de wet op de jagt.

Hof van Gent 12 december 1859.

De Brouwer die zyne kuip kegelvorming opvult met 5/6 meel voor al eer het te laten weeten, overtreedt de wet niet, en is niet verplicht eene vermeerdering van regten te betalen.

Hof van Gent 12 december 1859.

Het kuisschen van Koper en Zilver.

Om zilverwerk voor keuken en tafel te kuisschen, neemt men spaensch wit, of verkalkt hertshoorn.

Om zich van het spaensch wit te bedienen men ontbindt het in een weinig water inderwyze een klaer kooksel te warmen, waer mede men de zilverstukks overstrykt en dan laet droogen. Wanneer het goed droog is vryft men hart met een zeer fyn linnen doekje, en het zilver neemt den zelfden glaens dien het had, toen het, uit de handen des goudsmids kwam.

Wilt men hertshoorn gebruiken, men doet in eenen liter water 125 verkalkt hertshoorn koken; gedurig het mengsel roerende. Als het op 't hevigst kookt, werpt men in het vocht voddan van fyn linnen en men laet het altyd voort koken, tot dat die voddan al het verkalkte hertshoorn hebben ingezogen; vervolgens laet men in de opene lucht de stuks linnen droogen, welkdan dienen tot de kuissching van het zilverwerk en ook van alle voorwerpen in gepolierd koper.

De koperen keuke voorwerpen kuist men gemakkelek met gezifte houtassche en een weinig azyn.

De blikken gereedschappen kuist men by middel van een klaer kooksel, saem gesteld uit lamp olie met fyn hout assche goed gezift. Men strykt daer mede geheel de opervlakte van de blikke voorwerpen, wanneer het half droog is vryft men er over met een grof linnen, dan met een fyn stuk wol.

(Beurzen-Courant.)

Amerikaensche Volkszeden.

Men leest in de dagbladen der vereenigde Amerikaensche Staten de volgende aenkondiging:

Een jong weduwaer, Master Reystow, uit Pensylvanie, oud 30 jaren, middelbaer van gestalte, eerlyk van voorkomen en goed van karakter; eigenaer eener wyd uitgestrekte plantery, met 200 paerden, 800 ossen, 3000 schapen en 250 slaven; in eerst huwelyk getrouwt met miss Clara Regina Gellison — een ware ekse van een wyf, die hem in een aenval van razerny den neus heeft afgebeten en dan naer den duivel terug is gekeert — Master Reystow vraegt, om onmiddellyk in een tweede huwelyk te treden, eene jonge vrouw van 25 a 26 jaren zonder... tanden.

VERSCHILLIG NIEUWS.

GENT, 22 JUNY.

Wy vernemen heden vrydag om 12 ure, dat er op St.-Lievenstraet, in den morgend een gevaerlyken brand is onstaen, waer in de Voorzitter der Wevers-Maetschappy M. Joannes De Rudder, aen het bevechten van het vernielend element, zich heeft doen onderscheiden.

Nopens dit ongeluk aen inlichtingen ontbrekende, en het afdrucken van het *Werkverbond*, niet langer kunnende verschuiven, zyn wy niet in staet de namen mede te deelen der menschen vrienden, die zich ten pryze, hunner leven zelfoffert hebben.

Op 21 dezer, heeft een twaelfjarige jongen, Gustaef,

Vander Haegen genaemd, in het werkhuis van M. Nollot Schouwvagerstraet, zynen ringvinger tusschen het wiel van den slypsteen verpletterd. Hy is naer het hospitaal gebracht.

De Regaten-Maetschappy zal op 24 dezer, eene waterwandeling buiten de Brugsche poort doen. Het vertrek is bepaeld op ten 2 ure, aen het lokaal op den Dok, om ten 4 ure aen de *Allée-Verte* toe te komen.

Men schryft uit Brugge, 19 Juny, 1860.

Den 17 dezer, heeft men te Meenen het lyk uit de Leije getrokken van Emmanuel De Weerdt, wever oud 60 jaren, geboren te Ledeberg, en woonachtig tot Halewyn, (Frankryk.) Eer was geen spoor van geweld zichtbaer.

In een klein plaetseken omstrecks St. Germain, werdt er, eene maend geleden, het huwelyk gevierd van een jongen kunstschilder, met de dochter van eenen ryken grondeigenaer. Dit huwelyk was sedert langen tyd tusschen beide families gesloten en men geloofde dat de getrouwen gelukkig waren. Men was verzekerd dat Julie X... haren echtgenoot beminde, en dat Gustaef B... verrikt door het huwelyks gift zynen vrouw, in de liefde en de fortuin van zynen wederhelft, al het genoegen van een rustig, en aengenaem leven moest smaken.

Doch waervan men niets te weten was gekomen, is, dat Gustaef zelfs nog den dag voor zyn huwelyk onder voorwensel van de schilderkunst, te bestuderen zich tot Parys ophield, alwaer hy met eene jonge koloriste, liefde betrekkingen had aengeknoopt, die aen Mariette R. — zoo was haer naem — een kindjen hadden gewonnen, thans twee jaren oud. Met veel slimheid, had Gustaef aen zyne minnares weten te verduiken, dat hy in den echt ging treden. Hy gaf dus voor aen Mariette dat hy gedwongen was zich te afwezigen voor zaken van familie, doch dat hy niet over de vyftien dagen zou weg blyven.

Die tyd verdween, en geen nieuws ontvangen hebbende, begon Mariette ongerust te worden. Een deel der waarheid verdenkende, ging zy by eenige schilders zyne kameraden, intigting nemen. Een onder hen was onbescheiden genoeg, haer te veropenbaren wat er van de kwestie was, en gaf haer hier omtrent al de inlichtingen die zy begeerde.

« 'T is goed, » antwoorde zy, hy zal van my, nieuws hebben. Indien hy vrymoedig gehandeld, en my met geene leugen bediend hadde, ik eene sloore genoeg was om geen hinderpael voor zyne toekomst te wezen; ik zou myn kind alleen bezorgd hebben; maer hy heeft my lafhartig verlaten, ik zal hem straffen.

Zyne onbescheidenheid beklagende, de vriend van Gustaef poogde Mariette te bevredigen; maer van geene aenmerkingen meer willende hooren verliet zy hem met kwaedheid.

Des anderen daegs Gustaef, zyne vrouw en geheel het huisgezin waren in de eetzael vereenigd.

Men gong zich aen tafel zetten.

Op eens, klinkt de bel aen de voorpoort, de meid doet open en eene stem die Gustaef deed sidderen, vroeg om aen Mme B, zyne vrouw te spreken.

Het was Mariette die haer kind in haer arms droeg, en in weerwil van de meid tot binnen de eetzael drong.

Gustaef als aen den grond genageld, dierf geen woord spreken, maer het kindje dat hem nu zag, stak zyne kleine armkens uit en riep papa! papa! zich dan van zyne moeder los makende, het loopt tot zyn vader die stom blyft en als verpletterd staet.

Wat beteekent dat alles, vroegen nu de getrouwe en haren vader.

En Mariette gaf een omstandig verhael der betrekkingen waer in zy met Gustaef sints lang leefde. « Ik kom hem zyn kind brengen waer aen hy zynen naem heeft gegeven, en hem de hulp en den onderstand afvragen die een vader aen zyn kind verschuldigd. »

Intusschen dat Mariette aldus sprak, Mme Gustaef, was bleek geworden doch geen woord was haer ontvlogen.

Eensklaps werpt zy een schreeuw uit.

'T is slecht Gustaef, zeer slecht wat gy gedaen hebt. Ik kan u niet meer beminnen; gy moet u geheel en al aen de moeder van uw kind; maer ik ben een hinderpael.... Vaer wel.

Zoo gauw niet had zy dat laatste woord gesproken, en zonder dat iemand van de aanwezige haer ontwerp kon voorkomen, had zy het opene venster besprongen en wierp zich in de wyde. Toen men haer op naem, zy was niet naer. Zy had zich op de kassyde van het voorhof de schedel verbryzeld.

(Journal de Gand.)

Men kan zich geen denkbeeld vormen van de nitbreiding welke in Belgie en vobral in Westvlaanderen, de Weverry der nieuw modsche kleeurstoffen heeft gekregen. Tot voorbeeld haelt men aen, dat in het gesticht van den heer Ovelaeg, te deerlyk, meer dan 200 getouwen staen, waeren ruim 100 jonge meisjes, werkstellig zyn, en welker loon tot 2 en drie franken daegs beloopt — ?? Die het niet gelooven wilt mag gaen kyken.

Het Werkverbond aenvaard alle mededeelingen van welken aerd zy mogen wezen: aanklagten, reklamen, volksliederen, vertellingen, enz.; voor zoo veel wel te verstaan zy de welvoeglykheid niet te kort doen; geene persoonlyke strekking hebben en regtveerdig zyn.

De personen die zich gewilligen ons eenige mededeelingen over te maken, zyn gebieden die in te zenden, vracht vry by het adres voormeld aen het hoofd van het blad.

Het handteeken is niet vereisch, alleenlyk zal men ons in het in gezonde, de middel aanwyzen, om de waarheid van het geen men vooruit zet te kunnen onderzoeken.

De Werklieden kunnen zich voor het redakteren van Artikelen, enz. adresseren aen het bureel dezes blad.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

Huwelyken.

Van den 16 tot den 22 Juny.

Lodewyk Remy, 25 j., koophandelaar, Ertvelde, met Maria Minne, 25 j., z. b., Nieuwland. — Karel Blaude, 57 j., bediende, te Ans, met Maria Geldhof, 55 j., gouvernante, Hoogpoort. — Franciscus Vanderlinden, 52 j., dagl., Sassehepoort, met Franciska Bundervoet, 51 j., id. id. — Leo Surmont, 52 j., werkmán, te Reekem, met Amelie Verbrugge, 52 j., id., Ryke-Clarastraet. — Jacobus Peers, 44 j., fabrickw., Nederschedelkaei, met Nathalie Van Keymeulen, 28 j., Brusselschevest. — Zephir Le Clercq, 24 j., agent van politie, Bloemstraet, met Maria De Meulemeester, 22 j., kleermaekster, Heuvelstraet. — Pieter De Buck, 29 j., appartementschilder, Hospitalstraet, met Rosalie Massart, 22 j., strykster, Bylokevest. — Ferdinand Van Cauwenberghe, 24 j., wever, Lauwierstraet met Ursule Pitryns, 20 j., weefster, Heuvelpoort. — Willem De Clercq, 25 j., meubelmaker, S-Margueritesstraet met Clemence de la Sorte, 26 j., kleermaekster, Nieuwland. — Pieter De meester, 26 j., wever, Beluik De Vreeze met Sophie Van Rechem, 26 j., fabrickw., id. — Eduard Joossens, 26 j., voerman, Plumist, met Rosalie Matthys, 24 j., fabrickw., Galgenbergstr. — Josse De Bree, 26 j., wever, k. Zilverstraet met Marie Vermeire, 21 j., fabrickw., Groendreeve. — Albert Voibre, 29 j., ajusteerder, Beestenmarkt met Clemence Leroy, 29 j., kleerm., Huiddevettersk. — Leonard Mortier, 53 j., hovenier, Brugsche steenweg met Sophie Dejaeger, 53 j., winkelierst., Contributiestraet. — Livinus Vlamincx, 54 j., wever, Violettest, met Barbara Martein, 62 j., naeister, St-Lievenstraet. — Jan Morel, 25 j., wever, Kerkstraet, met Maria Huyens, 25 j., kleerm., Elysesche-Velden. — Antoon Deseyn, smid, Goudstraet, met Theresa Gabriël, dienstm., Savaestraet. — Pieter Story, 51 j., meubelm., Stypstraet, met Paulina De la Ruelle, 51 j., strykster, Abrahamstr. — Jozef De Smul, 24 j., ajusteerder, Prinsenhof, met Clemencia De Stuerke, 22 j., spinster, lang Scheepgracht. — Lodewyk Rotterdam, 53 j., nachtwaker, Neder-Scheldest. met Constance De Cock, 50 j., fabrickw., Wyngaerdst. — Joseph Rooms, 28 j., dagl., St. Sanderf, met Paulina Volkaert, 52 j., waschers, Oliest. — Desiderius de Visscher, 41 j., dagl., Schonwagerstr. met Johanna De Ridder, waschter, Groot Huiddevettershoek. — Jan Bapt. Rassehaert, 55 j., werkmán, Lange Krelveste, met Maria Van Hecke, 50 j., naeister, Tichelry. — Bonifacius Soens, 25 j., fabrickw., Voormide, met Maria Bauwens, 58 j., id., Sassehepoort. — Seraphien De Coene, 51 j., fabrickw., Brussel-schestraet met Eugénie De Geest, 51 j., werkster, Lange Krelveste. — Louis Vermeulen, 26 j., yzergiet, Plumist, met Clemence Troeblyen, 21 j., fabrickw., Korte Zilverstr. — Philippe Vereecken, 24 j., fabrickw., Wellinkstraet met Anna Vlas-selaer, 55 j., id. id.

Geboorten van den 16 tot den 22 Juny.

Mannelyk geslacht . . . 40) Totaal 77.
Vrouwelyk geslacht . . . 37)

Sterfgevalen van den 16 tot den 22 Juny.

Julie Vande Walle, echtgenote Verbeke, 64 jaren, Hoogstraet. — Marie Minne, 43 jaren, z. b., Savaenst. — Pieter Claeys, 21 j., wever, Sassechest. — Bruno Cavel, 55 j., dagl., Grysberg. — Pelagie Schollaert, 22 j., fabrickw., lange Wyngaerdst. — Hubertus Collinet, 42 j., bakkersknecht, Coupure. — Maria Bruyneel, 79 j., wed. Verbrugge, St. Antoniuskaei. — Eugénie De Cock, 67 j., z. b., groot Begynhof. — Pieter Langevelt, 26 j., z. b., Brugschepoort. — Amelie Heymau, 75 j., h. De Conineck, Kruisstraet. — Dominicus Remu, 68 j., houtzager, Bogaerdst. — Johanna Deladereere, 72 j., wed. Huygen, Roygem. — Johanna d'Elberon, 72 j., wed. Vanderstuyft, Prinsenhof. — Josephine Van de Walle, 25 j., kleermaekster, Vrouwestraet. — Maria Debaerdemaeker, 48 j., dienstmeid, Byloke. — Francisca Van Ryssel, 38 j., h. Goesaert, Bagattest. — Rosalie Debock, 47 j., w. Verhelst, l. Krelveste. — Joseph Clinkspoor, 44 j., winkelier, Graslei. — Constantinus Desmet, 60 j., metselaer, Coupure. — Augustus Putter, 36 j., herbergier, Dok.

53 kinders onder de 9 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	14 juny.	22 juny.
Witte tarwe	25 87 a	22 98 a
Roode id.	24 22 a	25 62 a

Rogge	17 59 a	16 54 a
Geerst	— a —	— a —
Boekweit	17 — a	16 65 a
Haver	10 89 a	11 58 a
Aerdappelen, 100 k.	10 — a	7 80 a
Boter, per kilo.	2 05 a	2 09 a
Eijeren, de 26	1 81 a	1 23 a

BROODZETTING.

Van den 22 om in te gaen den 24 juny.

Intra Muros.	fr.
1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	0 59
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	0 51
1 Kilo rogge.	0 21

Extra Muros.	fr.
1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	0 56
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	0 29
1 Kilo rogge.	0 21

EECLOO.

Per hektoliter.	14 juny.	21 juny.
Witte tarwe fr.	21 20 a	22 20 a
Idem nieuwe	— a —	— a —
Roode tarwe	25 59 a	25 — a
Idem nieuwe	— a —	— a —
Rogge	16 — a	16 40 a
Idem nieuwe	— a —	— a —
Boekweit	17 30 a	18 — a
Haver	9 22 a	8 81 a
Geerst	14 80 a	14 55 a
Idem nieuwe	— a —	— a —
Paerdeboonen	16 15 a	16 55 a
Aerdappelen nieuwe	9 — a	10 — a
Boter de kilo	1 90 a	1 80 a
Eijeren de 25	1 18 a	1 14 a
Lynzaed	24 75 a	— a —
Koolzaed	— a —	— a —
Konynen, per stuk.	1 12 a	1 12 a
Verkens, per hoofd	15 — a	17 — a
Jonge Verkens.	6 — a	7 — a
Hoornvee	165 — a	165 — a

KORTRYK.

Per hektoliter.	11 juny.	18 juny.
Witte tarwe	21 — a	21 52 a
Roode tarwe	21 66 a	21 52 a
Rogge	15 66 a	15 82 a
Haver	10 52 a	11 66 a
Boter per 1/2 kilo	1 04 a	1 24 a
Eijeren per 25	1 26 a	1 45 a
Aerdappelen 100 kil.	9 — a	10 — a
Koolzaedolie 103 kil.	55 10 a	54 5 a
Lynolie, de 103 kil.	41 — a	41 10 a
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkook. 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

DENDERMONDE.

	11 juny.	18 juny.
Lynolie p. 157 l. fr.	89 80 a	90 70 a
Koolzaedolie	118 81 a	119 75 a
Kempolie	— a —	— a —
Lynkoek, 1215 kil.	244 90 a	265 4 a
Koolzaedkoecken	— a —	— a —
Kempkoecken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	20 83 a	25 58 a
Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	26 60 a	24 40 a
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —
id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
Inl. Tarwe 150 l.	28 56 a	52 19 a
Inl. rogge 150 l.	21 50 a	22 22 a

ST. NIKOLAES.

Per hektoliter	14 juny.	21 juny.
Witte tarwe	24 20 a	24 20 a
Roode tarwe	24 20 a	24 20 a
Rogge	18 — a	17 80 a
Boekweit	19 50 a	19 40 a
Haver	9 40 a	9 80 a
Winter-Geerst	14 20 a	14 — a
Duivenboonen	19 55 a	19 75 a
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaed	— a —	— a —
Vlas, per kilo.	1 82 a	1 85 a
Boter, per kilo	1 95 a	1 90 a
Eijeren per 25	1 54 a	1 36 a
Aerdappelen	9 — a	10 — a

FOIREN EN JAERMERKTEN.

Juny. — Foiren.	
24 Meenen, 9 dagen.	29 Oostende, 10 dagen en Nieuport, 9 dagen.

25 Capryk: j. en p. kenberge, St. Lievenshout.
27 Petegem, by Audenaerde en Pouques en Ruyen, j.
Auseghem, j. en p. 50 Avelgem j. en p.
29 Thourout, j. en p. Blan-

ANNONCEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke te Gent van 25 tot 30 Juny 1860, zullen plaats hebben.

Maendag 25 juny 1860, 's morgens om 9 en des namiddags om 2 ure, aen de Barriere op Ledeberg, buiten de Keizerpoort, verkooping van Meubels, Boerenhalm, Herberggerief, Rytuigen, enz. door EM. DE BEER, zoon.

Maendag 25 juny en volgenden dag, op gewoone ure, voor het sterfhuys van Fr. De Schmidts, in het Princenhof, verkooping van Meubelen, Zilver- en Goudwerk, Wynen, Kleederen, Bedderyen, schoon Herberggerief, enz. door F. VERHULST.

FABRIEK VAN TABAK EN CIGAREN,

DOOR H. DE METTE-VAN LOO,
St-Lievens Veste, n° 2, regt over de Gendsche Poort, tot Gent.

BUREEL VAN VERZEKERING

Over het Leven en tegen den brand op Zee.

OM MET 1 JULY TE VERSCHYNNEN:

DE BROEK VAN MYNHEER,

Myspel zonder Vrouwenrollen in één Bedryf,
Door een lid der letterkundige afdeeling van het Taalminnend Gezelschap, van Gent.

Prys per inschryving: voor den buiten 60 en voor de stad 50 centimen.

Men schryft in by MM. F. L. Dulle-Plus, Hoogpoort, n° 27, en C. Vyt, Nederschedelstraet, te Gent.

Kampstryd met de Krulbol.

By Agon, op de Voormuyde, n° 65.

Op Zondag 1ste July, zullen aldaer de volgende pryzen te winnen zyn: 1ste Prys, eene lekkere Hesp, van 13 kilos. — Inleg fr. 1-50 per peleton van 4 mannen. — Het overig geld zal voor den 2^{den} Prys dienen. Van des voormiddags om 9 tot 3 ure des namiddags kan men inschryven, om dadelyk daarna te beginnen.

TEN VOORDEELE VAN BEHOEFTEIGE HUISGEZINNEN.

GROOTE TOMBOLA

MET PREMIE.

Ingerigt door den kring

ZONDER NAEM, NIET ZONDER HERT,

150 Pryzen

Van eenen buitengewoonen rykdom en pracht. Onafhankelyk dezer Pryzen, bestaen er nog 1000 Premien.

De personen die vyf aktien hebben, hetzy deze in eens of in verschillende keeren zyn genomen, bekomen in verwisseling van vyf coupons (aen de aktien gevoegd) een bulletyn die seffen eene premie geeft, ongeminderd de kansen die de aktien blyven behouden tot de algemeene trekking van den Tombola. Onder deze premien zyn een aantal merkwaardige voorwerpen.

Prys per Aktie 1 Frank.

De Tentoonstelling is open alle dagen der week, Des Zon- Maen- en Vrydags van 10 ure des morgens tot 1 uer nattoen en van 3 tot 8 ure.

Andere dagen der week van 3 tot 8 ure.

BERIGT.

Men maakt bekend dat men in den Ouden Leeuw, Spaenjaerds kasteel, ter beschikking voor maetschappy of andere vereeniging eene schoone zaal te verhuren heeft.

VAN LOO, Opsteller. — F.-L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.